

Ostarbeiter Εργάτες-Σκλάβοι

Οι Ναζί άρχισαν μεγάλης κλίμακας πρόσληψη εργατών-σκλάβων από τους κατακτημένους στα Σοβιετικά εδάφη στις αρχές του 1942, φθάνοντας συνολικά το ένα εκατομμύριο μέχρι το καλοκαίρι του ίδιου έτους, και δύο εκατομμύρια ένα χρόνο αργότερα. Οι σταλμένοι για εργασία σε γερμανικά εργοστάσια, αναγκάστηκαν να φέρουν κονκάρδες "OST" (Ανατολικά), η μόνη ομάδα εκτός από τους Εβραίους που υπέφεραν αυτόν τον εξευτελισμό. Αρχικά δεν είχαν προνόμια ταχυδρομείου, αλλά στις 25 Νοέμβριου 1942, κάθε Ostarbeiter (εργάτης στα ανατολικά) μπορούσε να στείλει δύο ταχυδρομικές κάρτες ή απαντητικές επιστολές κάθε μήνα σπίτι του, στις εγχώριες γερμανικές τιμές. Οι κάρτες παρέχονταν από τους διοικητές του στρατοπέδου και τους διευθυντές των εργοστασίων και συλλέγονταν από τους εργοδότες, και στέλνονταν ομαδικά (σε ταχυδρομικό γραφείο μόνο, όχι σε γραμματοκιβώτιο). Όλα λογοκρίνονταν στο Βερολίνο

Δύο κομμάτια αλληλογραφίας των Ostarbeiter: μια κάρτα των 6-pfennigs με σφραγίδα 27 Ιουλίου 1943, προς το Lauf, και τμήμα μιας απαντητικής κάρτας 6-pfennigs+6-pfennigs με σφραγίδα 19 Σεπτεμβρίου 1943, προς το Beeskow, και οι δύο για προορισμούς στην κατεχόμενη Ουκρανία. Ο ένας έγραψε: «Ζω στην πόλη της Lauf, 17 χιλιόμετρα από τη Νυρεμβέργη. Δουλεύω σε ένα εργοστάσιο 11 ώρες. Μας ταΐζουν 300 γραμμάρια ψωμί την ημέρα, στο πρωινό-τσάι, στο δείπνο-λάχανο, το βράδυ-τσάι. Βρέχει εδώ αρκετά συχνά. Είμαι ο μόνος από την περιοχή του Kaharlink. Κρίμα που δεν άκουσα τον Μίωρα. Μετανιώνω πολύ, αλλά είναι πολύ αργά».

